

ΚΕΦΤΕΔΕΣ ΓΙΑ ΓΕΥΜΑ

«Τι είναι αυτό το παράξενο πράγμα που τρως;»

Από την Κατρίνα ΜακΦίτερς
(Βασισμένο σε αληθινή ιστορία)

Αυτή η ιστορία έλαβε χώρα στις Η.Π.Α.

Ο Ρού κάθισε στο τραπέζι και άνοιξε την τσάντα με το γεύμα του. Η οικογένειά του είχε μόλις μετακομίσει και αυτή ήταν η πρώτη του μέρα στο νέο του σχολείο. Η μαμά του είχε φτιάξει το αγαπημένο του αρμενικό φαγητό, κεφτέδες. Ήταν ενθουσιασμένος που θα το έτρωγε.

Ο Ρού ξετύλιξε το κερωμένο χαρτί που ήταν τυλιγμένο γύρω από τους κεφτέδες. Ήταν σαν ένας μακρύς, λεπτός κεφτές. Του άρεσε η μυρωδιά των μπαχαρικών που

ψήνονταν μέσα στο κρέας. Και η τρύπα στη μέση τον έκανε να μοιάζει σαν μια μικρή σφυρίχτρα. Τον έβαλε στα χείλη του και φύσηξε. Κατόπιν δάγκωσε μία μπουκιά. Νοστιμότατος!

«Ε» είπε ένα αγόρι απέναντι από το τραπέζι. «Τι είναι αυτό το παράξενο πράγμα που τρως;»

Ο Ρού ένιωσε τα μάγουλά του να κοκκινίζουν. «Είναι το γεύμα μου!»

«Λοιπόν, δεν φαίνεται πολύ καλό». Το αγόρι γέλασε.

Ο Ρού δεν ήξερε τι να πει. Δεν ήξερε ότι κανείς άλλος εκεί δεν έτρωγε κεφτέδες. Δεν ήθελε να νομίζουν ότι ήταν περίεργος! Έτσι

έβαλε στην άκρη το γεύμα του και έτρεξε έξω για διάλειμμα.

Μετά το σχολείο, ο Ρού βρήκε τη μαμά να ξεπακετάρει κουτιά.

«Δεν θέλω να παίρνω πια κεφτέδες στο σχολείο πια» είπε ο Ρού.

«Γιατί;» ρώτησε η μαμά. «Είναι το αγαπημένο σου».

Ο Ρού της είπε τι συνέβη στο σχολείο. «Ήταν τόσο ντροπιαστικό!».

«Λυπάμαι που συνέβη αυτό» είπε η μαμά. «Οι περισσότεροι άνθρωποι εδώ δεν έχουν φάει ποτέ κεφτέδες. Τι θα συνέβαινε αν δίναμε στα άλλα παιδιά την ευκαιρία να δοκιμάσουν λίγο;»

«Γιατί;» ρώτησε ο Ρού. «Δεν θα τους φάνε».

«Λοιπόν, δεν μπορείς να ξέρεις εάν δεν ρωτήσεις! Ξέρω ότι είναι δύσκολο να κάνεις

νέους φίλους. Αλλά είμαστε όλοι τέκνα του Θεού. Μερικές φορές απλώς πρέπει να γνωρίζουμε καλύτερα ο ένας τον άλλον».

Ο Ρού το σκέφθηκε. Δεν ήθελε να τον κοροϊδεύουν. Αλλά ήθελε να δώσει στα παιδιά στο γεύμα μία καλύτερη ευκαιρία να καταλάβουν. Και οι κεφτέδες ήταν πραγματικά νόστιμοι.

Κούνησε καταφατικά το κεφάλι. «Εντάξει. Ας κάνουμε περισσότερους».

Την επομένη στο γεύμα, ο Ρού πήρε μια βαθιά ανάσα. Κάθισε δίπλα στο αγόρι που τον είχε κοροϊδέψει.

Ο Ρού άνοιξε την τσάντα του με το γεύμα. «Θα ήθελε κάποιος από εσάς να δοκιμάσει λίγο αρμενικό φαγητό;»

Τα άλλα παιδιά συγκεντρώθηκαν τριγύρω καθώς ο Ρού ξετύλιξε τους κεφτέδες.

«Θα δοκιμάσω» είπε το αγόρι.

«Κι εγώ» πρόσθεσε ένα κορίτσι. Ο Ρού μοίρασε τους κεφτέδες, ώστε να μπορούν όλοι να τους δοκιμάσουν. Στη συνέχεια όλοι δάγκωσαν μία μπουκιά.

«Αυτό είναι πραγματικά καλό!» είπε το αγόρι. «Πώς λέγεται;»

«Κεφτές» είπε ο Ρού.

«Τέλεια!» Το αγόρι χαμογέλασε. «Είμαι ο Τζων. Θέλεις να παίξουμε στο διάλειμμα;»

Ο Ρού δεν μπορούσε παρά να γνέψει με γεμάτο στόμα. Η μαμά του είχε δίκιο – ήταν όλοι τέκνα του Θεού επίσης! Και η μοιρασιά τον βοήθησε τελικά να κάνει φίλους. ●

ΦΤΙΑΞΤΕ ΤΟΥΣ ΔΙΚΟΥΣ ΣΑΣ ΚΕΦΤΕΔΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΜΟΙΡΑΣΤΕΙΤΕ!

Αναμίξτε **μισό κιλό κιμά αρνιού ή βοδινού**, **1 κρεμμύδι** (ψιλοκομμένο), **1/4 φλιτζανιού πλιγούρι ή τριμμάτα ψωμιού**, **2 σκελίδες σκόρδο** (ψιλοκομμένες) και **1 κουταλάκι του γλυκού κύμινο, τριμμένο κόλιανδρο, πάπρικα, κανέλα και αλάτι**.

Τυλίξτε το μίγμα σε κορμούς και κολλήστε ένα μεταλλικό σουβλάκι στον καθένα. (Εάν χρησιμοποιήσετε ξύλινες ράβδους, μουλιάστε τις σε νερό για 30 λεπτά.) Ψήστε στους 180°C για 20 λεπτά ή μέχρι να ψηθεί το κρέας.

